

стръмно и добива хубави конусовидни очертания. Най-стръменъ е; откъмъ северната си страна, но съ малки заобиколки отвсѣкжде е достъпенъ. Между двата върха минава пътека отъ Берковица за Височката котловина и селото Комщица. Край нея преди нѣколко години се издигна китна хижа, която още повече улеснява излетуването изъ този дивенъ планински край.

Петър Ангеловъ, който 1863 г. открилъ хана и оттогава проходътъ е нареченъ Петроханъ.

Ненагледенъ е Комъ; ненагледни сж и неговитѣ простори. Отъ северъ се любовате на широката Дунавска равнина до Карпатската верига. На западъ се редятъ планинскитѣ великани и заобикалящитѣ ги сплетища отъ гребени и рѣтове. На югъ нови грамади отъ планини, между които сж стгущени нѣколко полета, а къмъ изтокъ се издигатъ красивитѣ Тодорини кукли. И съ страшна мжка бихме напустнали този приказенъ свѣтъ, ако не ни теши надеждата, че пакъ може да го видимъ и отново да му се порадваме.

Най-често се връщаме за ношувка пакъ на Петроханъ, гдето оставяме частъ отъ багажа си. Следъ приятната разходка скромнитѣ гостби ни се виждатъ много вкусни. Преспиваме върху твърди легла. А когато е много студено, цѣла нощъ бумти печката, която често пълнимъ съ букови цепеници. При многото ни излети